

64.

Císarské nařízení od 30. listopadu r. 1849,

platné v zemích korunních, v nichž má průchod obecný zákonník občanský od 11. června r. 1811,

kterýmžto se změňuje nejvyšší rozhodnutí od 11. května 1821 a 9. března 1830, a ustanovuje, že budoucně není potřeba, by nejvyšší soud slyšel ordinariát, prvé než se usnese o prohlášení někoho za mrtvého za tou příčinou, by manželství mezi katolíky, ježto bylo platné, se rozloučilo, a rozloučení toto za příčinou vejíti v nové manželství bylo vyřknuto.

Zk. říš. a Vk. vl. Č. IX. Nr. 46. St. 76. Rozesl. 31. prosince 1849.

65.

Nařízení c. k. m. s. zpravce zemského od 3. prosince r. 1849,

ku všem krajským úřadům i k úřadu fiskálnímu,

o tom, jak se má zacházeti s platy za příčinou knihami veřejnými ztvrzeného přenešení vlastnictva některé osedlosti s jednoho držitele na jiného.

Poučením za příčinou některých dotazův od vys. ministerstva záležitostí vnitřních vyžádaným, jestli poplatky vybírané za příčinou knihami veřejnými ztvrzeného přenešení vlastnictva některé osedlosti (reálnosti) s jednoho držitele na jiného, — a sice :

- a) o 1 kr. s rýnského dle hlavního patentu dně 6. července r. 1771 pro někdejší vojevodství Slezské daného,
- b) o 1 kr. s každé kopy Míšeňských grošův (1 zl. 10 kr.) dle patentu o akcidencích dne 11. června r. 1779 pro Moravu vydaného ; a
- c) o 4 s tisíce dle patentu o svobodnicích od 13. listopadu r. 1752, — mají se za taxy s knih pozemních, nebo za pouhé laudemia, z nichž první (taxy) k užitku státu mají dále trvati, druhé zas (laudemia) dle patentu od 7. září m. r. §. 3 přestati, považovati a dle toho s nimi nakládati, bylo nejvyšším dekretem od 23. listopadu r. 1849, č. 23,986, sem oznámeno :

I z povahy těchto pod a, b, c uvedených poplatků, i z výrazných ustanovení nadzminěných patentův na nichž se zakládá vybírání těchto poplatkův, vyplývá, že to nejsou dávky i platy za proměnu v držitelství (laudemia), pocházející z poddanství, neb z vrchnostenského vrchního vlastnictví, neb z vrchnictví desát-